

Forfatter: Schandorph, Sophus

Titel: Udrag fra EN ENKESTAND

Citation: Schandorph, Sophus: "Fortællinger", i Schandorph, Sophus: *Fortællinger*, 1901, s. 52.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-schandorph01val-shoot-idm139737874421040/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Fortællinger

med Badning og anden Pleje, og et Par Dage efter viste Ane sig paa Gaden, kørende den lille i en Barnevogn.

Denne Begivenhed, Barnets Optagelse i Fru Staals Hus, blev i nogen Tid Samtalestof i Byen. Den Frygt, Fruen havde berørt i sin første Hidsighed, viste sig at være ugrundet, thi i Købstæderne og Omegn ligger enhver's Liv saa aabent for alles Øjne, at en Skandale ikke kunde være bleven skjult saa længe, hvis der havde været en saadan. Men der var jo nok dem, der fandt Fru Staals Handling eksalteret. Postmesteren, afskediget Løjnant og Kammerjunker, sagde i et Selskab: Den unge Frue bliver mig vel religiøs! jeg holder nu paa Moderation i alt. Dernæst pustede han efter Sædvane sine Kinder ud og blæste en Luftstrøm ud gennem sin vældige blonde Knevelsbart, saa den struttede ud til alle Sider. Det var den Maade, hvorpaa han satte Punktum, naar han talte; naar han skrev, gik alting i ét uden Skille tegn. Frøken Sperling maatte naturligvis snarest mulig se Barnet. En Dag kom hun stormende og endte sin Talestrøm paa følgende Maade:

— Det kan blive et charmant Barn, naar det kommer sig. Det er sødt af Dem, Frue, saadan som De har baaret Dem ad; havde jeg Raad til det, vilde jeg ogsaa tage saadant et *petite creature* til mig; det er virkelig nok saa morsomt som en lille Terrier. Kun — og her lagde hun Hovedet næsten ned paa den ene Skulder — kun — ja De synes maaske, at jeg er — hehe . .

— Sig kun, hvad De mener, sagde Cecilie lidt spændt. Frøken Sperling saa' sig flere Gange spejdende omkring i Stuen, som for at forsikre sig om, at ingen Sjæl kunde høre hende, hvorpaa hun hvælskede i Øret paa Fruen:

— Ich möchte nur, das dieses Kind ein eheliches Kind wäre.

Hvorpaa hun kyssede Fruen og røg ud af Døren.

Som man kunde vente, søgte Fru Staal snart Præsten for at høre hans Mening. Han tog Sagen meget flot og muntert.

— Ih se den Forvalter, der vil tage sig af den lille Frues „Indøvelse i Kristendom.“ Han maa have forslugt sig paa Søren Klerkegaard. Der er for øvrigt noget determineret i hans Maade at handle paa, skønt den er noget nærgående og ugenert. Jeg kan se paa Dem, at De vil spørge mig, hvad De skal gøre. Simpeltthen give Barnet under Deres Læges Behandling, og naar det er kommet sig, og De ikke føler Kald til at være Plejemoder, sende den ærede Herre det tilbage med Anmodning om at anbringe det hos en flink Bondekone, og da De jo nok har Raad dertil, tilbyde at betale dets Kost og Pleje. Pludselig forandrede det ligegyldige